

Závěrečná zpráva z Erasmus programu ve Vídni

- Dvouměsíční stáž -

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Zdravotně sociální fakulta

Zuzana Fialová, fyzioterapie 2. ročník

14.2. – 16.4. 2026

Pflege Liesing

Proč jsem vyrazila?

Už když jsem dělala přijímačky na vysoké školy, tak jsem měla v hlavě takový záložní plán pro případ, kdyby to náhodou nevyšlo. Chtěla jsem vycestovat do Německa / Rakouska, pracovat, naučit se dobře jazyk, osamostatnit se... Nakonec Budějovice ale vyšly a téměř první věc, kterou jsem hledala, byla možnost Erasmu. Aspoň tento kratší pobyt mi sliboval téměř vše, co jsem původně chtěla zažít. Takže přihláška na začátku druháku už se pak podávala poměrně sama, už dávno jsem měla rozhodnuto.

Proces přijetí

Prvním krokem bylo **podání přihlášky**, která musela obsahovat životopis a motivační dopis – oboje se vyplňovalo pomocí EUROPASS webové stránky a jejich vzorů. Mail s výzvou přišel během října (ZS II.), asi 1-2 týdny před samotným uzávěrem registrací. Proto doporučuji si klidně tyto dokumenty připravit již předem (alespoň zčásti), abyste to nemuseli dopisovat narychlo pod tlakem. Oboje bylo psáno v německém jazyce. Zároveň je případně fajn přiložit jazykové či jiné certifikáty.

Následovalo **výběrové řízení** v rámci naší školy, které konkrétně pro uchazeče do Vídně probíhalo v rámci dvou rozdílných pohovorů – **online** v českém jazyce (vyjádření motivace, očekávání, přípravy, mimoškolních aktivit) a **osobně na fakultě** s paní doktorkou Ptáčnickovou v německém jazyce (rozhovor o motivaci, dosavadních zkušenostech ve fyziio + zhodnocení našeho CV a motivačního dopisu, opravení chyb).

Po úspěšném absolvování následovalo ještě **online spojení** s koordinátorkou výjezdu z přijímající organizace – Hochschule Campus Wien. Zde šlo pouze o krátké pohovoření v podstatě opět o tom samém, v němčině.

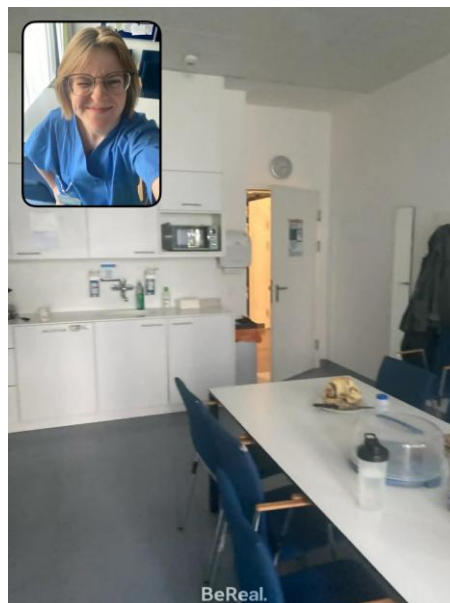
Nějakou dobu to nakonec vypadalo, že pro nás ve Vídni bohužel nebude místo. Nakonec nám nabídli stáž v geriatrických zařízeních a mohlo se přistoupit k podepisování smluv, řešení zdravotních potvrzení a dalších záležitostí.

Opravdu doporučuji si v dokumentech od začátku dělat pořádek a vše si dobře **organizovat**. Není toho moc, v podstatě se jde pěkně krok po kroku, ale člověk může lehce na něco zapomenout. Pozor na povinné zdravotní potvrzení od praktického lékaře, já jsem si nakonec musela doplnit i očkování, které vyžadovalo přímo moje pracoviště ve Vídni. Člověk se ale vše dozví včas.

Samotná stáž

Na stáž jsem nastoupila na pracoviště Pflege Liesing, tedy do modernějšího pečovatelského domu na okraji Vídně. Jelikož se jednalo pouze o práci s geriatrickými pacienty, nebylo zde z mého pohledu tolik příležitostí k profesnímu rozvoji. Má práce spočívala převážně v nastavování rotopedů pro pacienty (tzv. Theravital) a doprovázení ostatních fyzioterapeutů při terapiích chůze, stoje či při pasivní mobilizaci ležících pacientů. Zkrátka nic moc náročného. Bohužel ani ze strany kolegů se mi nedostala žádná větší podpora mých návrhů o samostatnější fungování, tudíž jsem celé dny různě obměňovala fráze typu: *Kann ich dir mit etwas helfen?* Zkrátka tohle se zas až tak moc nepovedlo. Přesto jsem si spoustu zkušeností odnesla –např. komunikaci v němčině jak s kolegy, tak s pacienty (často s různými typy dysartrií), zautomatizování provádění pasivní mobilizace nebo dodržování zásad při práci s geriatrickými pacienty.

Na praxi jsem potřebovala pouze svojí vlastní zdravotnickou obuv, oblečení bylo zajištěno pracovištěm. Jídlo bylo také bez problému – fungovala tam kantýna s poměrně chutným jídlem a za fajn cenu (3,30 eur / hlavní chod), kterou jsem ráda využívala.

1 - tělocvična
s Theravitaly

2 - pauza ve
společné
kuchyňce

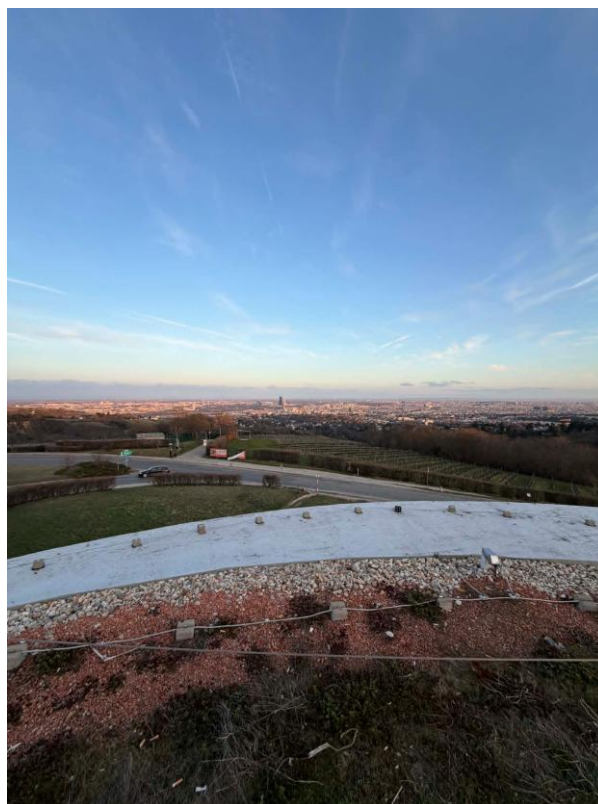
Život ve Vídni

Co jsem si ale opravdu užívala byl samotný život ve Vídni. Jediný kulturní šok, se kterým jsem se musela trochu vyrovnávat, byly zavřené obchody v neděli. Jinak jsem se ve Vídni cítila téměř jako doma. Vídeň je krásné město a nabízí spoustu k vidění i navštívení – historické památky, muzea, parky, malé uličky, kavárny, ... Po nabažení se městského vzduchu jsem poslední týdny vyhledávala spíše klidnější lokality, kde jsem se nechala obklopit přírodou. Doporučuji například krásně klidný Kurpark, Prater alej, Türkenschanzpark nebo vyhlídkové místo od Schloss Cobenzl

Vídeň má skvěle vyřešenou hromadnou dopravu, takže se dostanete opravdu všude. Já jsem na cestách i v rámci dojíždění do práce denně strávila spoustu času a před odjezdem jsem poměrně intenzivně řešila, jakou jízdenku si koupit, aby to vyšlo co nejvýhodněji. Od letošního roku bohužel přestala platit tzv. Semester Ticket na celý semestr za super cenu. Nejvýhodněji mi tedy vyšlo koupit si 2x měsíční jízdenku za 65 euro (=130 euro). Na tenhle typ nepotřebujete (neuplatníte) žádný studentský průkaz...ani ten, který nám byl nabízen ze strany FH Campus Wien před samotným příjezdem – takže jsem se rozhodla si ho nezařizovat, a nakonec jsem ho opravdu v žádných ohledech nepotřebovala. Každopádně vřele doporučuji appku WienMobil – na spoje, trasy, jízdenky.

1 - Bratwurst v Prateru

2 – Vyhlídka od Schloss Cobenzl

3 - Pohlednice domů

Vychytávky

Největším mým pomocníkem byla již zmíněná aplikace WienMobil, kterou jsem používala ze začátku opravdu intenzivně.

Další super věcí mi přišel denní tisk zpráv, který byl zdarma po celém městě – ne, že by mě samotné zprávy nějak extra zajímaly, spíše to byl super zdroj běžné němčiny. Celkově to samotné město, nápisy, noviny, obchody, lidi mě donutili nasávat němčinu jako houba, každodenně a bez nějakého mučení se u učebnice. Tohle bych vypíchl jako jeden z největších benefitů mého výjezdu – zkrátka němčina všude.

Rozhodně si dejte pozor na vratné PET lahve a plechovky. Zálohované obaly poznáte jednoduše podle typického znaku přímo na lahvi/plechovce – samotné vratné automaty jsou pak snad v každém obchodě.

Pokud budete mít v plánu koukat po večerech na filmy, české seriály, weby, online televizi atd., tak rozhodně doporučuji zařídit si VPNku. Já jsem na tohle narazila hned během prvního týdne a rozhodně bych se bez ní neobešla.

Co se týče financí, tak jsem velmi ocenila svůj devizový euro-účet. Stipendium vám přijde přímo v eurech a zároveň při jakýchkoli každodenních platbách nepřicházíte o poplatky z převodů. Doporučuji zařídit si i dostatek hotovosti, abyste nemuseli zbytečně využívat nevýhodné bankomaty ve Vídni – já jsem potřebovala hotovou i do práce na placení obědů.

Návrat

K co nejpříjemnějšímu návratu zpět do Česka, do školy, je určitě fajn domluvit se se všemi vyučujícími na podmínkách uznání předmětů a jejich dalších požadavcích. Já jsem psala jeden společný mail za všechny Erasmáky z naší fyziologie třídy, abych ušetřila čas a energii jak nám studentům, tak i vyučujícím. Získáte tak potřebné informace a třeba si i některé požadavky (např. seminární práce) můžete splnit během klidného večera ve Vídni.

Po návratu mě čekalo ještě 5 celých týdnů semestru, takže bylo dostatek času se zorientovat a všechno bez větších problémů zvládnout. Samozřejmě ale je to naskočení do rozjetého vlaku, takže tady bych opět doporučila kvalitní organizaci a realistické požadavky na sebe samotné, jinak se z toho člověku může trochu zamotat hlava. Důležité je si uvědomit, že je dost času a kdyby náhodou nešlo něco podle plánu, tak je zde možnost zažádání si o prodloužení zkuškového.

Závěrem...

I když samotná praxe nebyla přesně podle mých představ a nebudu lhát, byla jsem z toho trochu zklamaná a demotivovaná, přesto bych na Erasmus jela znovu. Hodně záleží, na jaké pracoviště se člověk dostane a s jakými lidmi se potká, ale stejně si ten výsledný dojem pak vytváříme my sami tím, jak si nastavíme hlavu. Na tyto dva měsíce budu vždycky ráda vzpomínat, byla to parádní zkušenost.